

VIII.

JEGYZŐKÖNYVEK A SZIMA MISKOLCI TERÜLETI
CSOPORTJÁNAK 2000. ÉVI KÉT ÜLÉSÉRŐL

Jegyzőkönyv
a SZIMA Miskolci Területi Csoportjának
alakuló üléséről

2000. február 9.

Helye: MAB-székház

Jelenlévők: Bodonyi Csaba
Dobrik István
Feledy Gyula
Kabdebó Lóránt
Kozák Imre
Petneki Áron
Selmeczi György
Újszászy László

Kozák Imre a MAB elnöke köszöntötte a jelenlévő alapító tagokat, majd rátért a megbeszélés napirendjére és feladataira..

- Rövid tájékoztatást adott az alapítás előkészületeiről, majd mindenki egyetértésével bejelentette, hogy megalakult a Széchenyi Irodalmi és Művészeti

Akadémia Miskolci Területi Csoportja. Működési területe Barsod-Abauj-Zemplén, Heves és Nógrád megye.

- A megalakult Területi Csoport nyílt szavazással döntött a tisztségviselőkről. Kozák Imre akademikust, a MAB elnökét megválasztották védnöknek. A csoport társelnökévé Újszász Lászlót, a MAB tudományos titkárát választották. Az elnök személyéről hosszabb vita folyt, amely után Feledy Gyula grafikusművészt választották meg korelnöknek. A csoport ügyvezető elnöke Dobrik István művészettörténész lett.

Az ülés további részében megbeszélték a teendőket:

- a csoport létszámának bővítése a Szervezeti és Működési Szabályzatnak megfelelően,
- a három megye városi és megyei vezetői, illetve egy sajtótájékoztató keretén belül a sajtó tájékoztatása a Területi Csoport megalakulásáról.
- Egy későbbi közgyűlésre Lator Lászlót és Kosáry Domokost is meg kell hívni.
- A Területi Csoport legközelebb március 1-én tart ülést, amelyre minden tag javaslatot készít a létszám bővítéséről.

A továbbiakban megvitatták és elfogadták a Területi Csoport Szervezeti és Működési Szabályzatát.

Végezetül Kozák Imre megköszönte az alapító tagok aktivitását és az ülést bezárta.

Dobrik István
ügyvezető elnök

Jegyzőkönyv
a SZIMA Miskolci Területi Csoportjának
2000. március 1-i üléséről

Helye: MAB-székház

Jelenlévők: Bodonyi Csaba

Dobrik István

Feledy Gyula

Kozák Imre

Petneki Áron

Selmeczi György

Újszászy László

Kozák Imre a SZIMA Miskolci Területi Csoportjának védnöke köszöntötte a jelenlévő alapító tagokat.

Dobrik István ügyvezető elnök beszámolt arról, hogy a megtartott sajtótájékoztató után a sajtó és a televízió korrekten foglalkozott a csoport megalakulásával és mindenki örömmel fogadta.

Kozák Imre közölte, hogy a SZIMA Miskolci Csoportjának megalakulásáról levélben tájékoztatta Glatz Ferencet, az MTA elnökét, Lator Lászlót, a SZIMA ügyvezető elnökét, a három megye közgyűlésének elnökeit valamint Miskolc, Eger és Salgótarján polgármestereit.

Az ülés további részében Dobrik István javaslatot tett hogy május 26-án tartsanak közgyűlést, amelyen megtörténne az új tagok felvétele. Erre a közgyűlésre kellene meghívni Kosáry Domokos védnök urat és Lator Lászlót a SZIMA ügyvezető elnökét. Ezt a javaslatot mindenki egyhangúlag elfogadta.

Egyhangú szavazással döntöttek arról, hogy a további tagok felvételéről művészeti áganként döntsenek.

Az alábbi döntések születtek:

- Dobrik István javaslata alapján

Végyári Lajos művészettörténész

Seres János festőművész

Czinke Ferenc kiváló és érdekes művész

Földi Péter Munkácsy-díjas festőművész

Tóth Sándor Munkácsy-díjas szobrászművész

- Selmeczi György javaslata alapján

Csemiczky Miklós Erkel díjas zeneszerző

(a későbbiekben megfontolandó Vajda János szintén Erkel díjas zeneszerző felvétele is, aki Miskolcon született)

- Bodonyi Csaba javaslata alapján

Plesz Antal építész

Ferencz István építész

- Petneki Áron javaslata alapján

Beney Zsuzsa költő

Kiegészítő javaslatként mindenki egyhangúlag elfogadta, hogy Varga Évát is vegyék föl a csoport tagjai közé.

A javaslatok meghallgatása után egyhangú szavazással a közgyűlés elfogadta az új tagok föl vételét.

Feledy Gyula korelnök javasolta, hogy Serfőző Simon és Bihari Sándor is legyen a csoport tagja. Ezt a javaslatot 4-en elfogadták, 1 fő pedig tartózkodott. Így döntést hoztak arról, hogy a két tag föl vételéről egy rendkívüli közgyűlésen áprilisban szülessen döntés Kabdebó Lóránt jelenlétében.

Végezetül Kozák Imre kérte Dobrik Istvánt, hogy levélben értesítse a tagokat felvételükről. Javasolta, hogy tagfelvétel évente egyszer legyen és megszabott létszámkeretek között. Ezzel a javaslattal mindenki egyetértett.

Végezetül Kozák Imre megköszönte az alapító tagok részvételét és az ülést bezárta.

Dobrik István
ügyvezető elnök

Megjegyzés: Egy későbbi időpontban történt beszélgetés alapján Kabdebó Lóránt egyetértett és elfogadta Serfőző Simon és Bihari Sándor tagfelvételét a SZIMA Miskolci Területi Csoportjába.

IX.

A SZÉCHENYI IRODALMI ÉS MŰVÉSZETI AKADÉMIA**Miskolci Területi Csoportjának****Szervezeti és Működési Szabályzata**

I.

Alapvető elvek, rendelkezések

1.§

- (1) A Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia (rövidítve: SZIMA) magyar íróknak és művészeknek a Magyar Tudományos Akadémia által megalakított önálló, társult szervezete.
- (2) A SZIMA a magyar irodalmi és művészeti élet sokszínűségében is megvalósuló egységét, a tudomány, az irodalom és a művészetek közös érdekeit, a művelődés javát kívánja szolgálni. Ennek megfelelően az MTA – alapszabályának 81. §-a szerint – támogatja a SZIMA-t rendeltetésszerű működésében és feladatainak ellátásában.
- (3) A Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia Miskolci Területi Csoportjának Szervezeti és Működési Szabályzata (továbbiakban SZMSZ) a SZIMA Alapszabályára épül.

2.§

A SZIMA Alapszabályának 6.§ szerint:

- (1) A SZIMA közgyűlése – a helyi igényektől függően – területi (megyei) csoportokat létesíthet.
- (2) A SZIMA az MTA regionális központjaihoz kapcsolódó csoportokat támogathatja.

Fentiek szellemében az MTA Miskolci Akadémiai Bizottsága (továbbiakban: MAB) elnöke és tudományos titkára kezdeményezte a SZIMA Miskolci Területi csoportjának létrehozását az alábbi felkért alapító tagokkal:

Bodonyi Csaba építész

Dobrik István művészettörténész

Feledy Gyula grafikusművész

Kabdebó Lóránt irodalomtörténész

Petneki Áron művelődéstörténész

Selmeczi György zeneszerző

A Miskolci Területi Csoport működési területe azonos a MAB működési területével, azaz Borsod-Abaúj-Zemplén, Heves és Nógrád megyékre terjed ki.

3.§

A SZIMA Miskolci Területi Csoportja a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia alapszabályában elfogadottak szerint rendeltetéséhez híven működési területén:

- figyelemmel kíséri a művészeti élet meghatározó folyamatait, alapkérdéseit ; nyilvánosságra bocsátja az ezekkel kapcsolatos álláspontját, javaslatait ;

- szorgalmazza a nemzeti kultúra aranyalapját képező irodalmi és művészeti hagyomány gondozását, közkinccsé tételét mind a közművelődés, mind az oktatás terén ;
- támogatja és eszközeivel segíti a művészeti életben mutatkozó törekvések megvalósítását ;
- erkölcsi súlyával védelmezi minden alkotó művész tevékenységének szabadságát .

(2) Feladatainak ellátása érdekében a SZIMA Miskolci Területi Csoportja

- felolvasó üléseket, vitákat tart, kiállításokat, szakmai találkozókat, hangversenyeket szervez illetve rendez ;
- programok megvalósítására szakmai bizottságokat hozhat létre;
- pályázatokat ír ki, díjakat alapíthat és adományozhat, alapítványt kezelhet; felkérésre javaslatokat tesz (állami, helyi) kitüntetések adományozására ;
- szükség szerint anyagi lehetőségeitől függően könyveket, periodikát ad ki ;
- kapcsolatot tart és együttműködik a SZIMA budapesti központjával és más területi csoportokkal;
- kapcsolatot létesít és ápol más hasonló rendeltetésű hazai és külföldi intézményekkel, egyesületekkel.

4. §

A SZIMA Miskolci Területi Csoportja és az MTA Miskolci Akadémiai Bizottsága (MAB) együttműködését, kapcsolatát a MAB mindenkori tudományos titkára mint a SZIMA Miskolci Területi Csoportjának társelnöke tartja és ápolja.

5. §

A SZIMA Miskolci Területi Csoportjának székhelye Miskolc (MAB-székház), képviselője az elnök (ügyvezető elnök). Javaival (a SZIMA-tól, valamint más szervezetektől kapott anyagi eszközökkel, az általa kezelt alapítvánnyal, támogatásokkal, stb.) – a költségvetési szervekre vonatkozó jogszabályokkal összhangban – önállóan gazdálkodik.

II.

Tagok

6.§

(1) A SZIMA Miskolci Területi Csoportja a működési területén élő, vagy oda kötődő, a művészetek bármely ágát (építészet, képzőművészet, iparművészet, fotóművészet, filmművészet, videoművészet, mozgásművészet, irodalom, színházművészet, zeneművészet) képviselő alkotókból, tudományos szakemberekből tevődik össze.

(2) A közgyűlés azt a magyar állampolgárságú alkotó művészt vagy művészettudományokkal foglalkozó szakembert választja taggá, akit alkotásaiért, munkásságáért a szakma és a társadalom egyaránt különös megbecsülésben részesít.

7. §

A közgyűlés a SZIMA Miskolci Területi Csoportjának külső tagjává választhatja azt a külföldi állampolgárságú, magát magyarnak valló író-t vagy művészt, aki megfelel a tagsághoz megkívánt követelményeknek.

8. §

A közgyűlés a SZIMA Miskolci Területi Csoportjának tiszteletbeli tagjává választhatja azt a külföldi állampolgárságú író vagy művészt, aki megfelel a tagsághoz megkívánt feltételeknek és aki szoros kapcsolatot tart a magyar művészeti élettel.

9. §

- (1) A tagválasztást jelölés előzi meg.
- (2) A jelöléshez ajánlás kell. A tagságra történő jelöléshez legalább két tagnak, írásban benyújtott, indokolt ajánlása szükséges.
- (3) Az ajánlás mérlegelésével az Elnökség – szakmai arányokat szem előtt tartva – indítványt terjeszt a közgyűlés elé a megválasztásra javasolt személyekről. Az előterjesztésnek tartalmaznia kell mindazok nevét is, akikre szabályszerű ajánlást nyújtottak be, de megválasztásukat az Elnökség nem javasolja.

10. §

- (1) A tagok jogosultak a “Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia Miskolci Területi Csoportjának tagja” címet használni. Jogosultak továbbá a SZIMA Miskolci Területi Csoportjának ülésein részt venni, felszólalni.
- (2) A tagoknak szavazati joguk van a közgyűlésen, és más olyan testületi ülésen, ahol tagságuk alapján vesznek részt.
- (3) A tag megválasztható a SZIMA Miskolci Területi Csoportja bármelyik tisztségére. A SZIMA Miskolci Területi Csoportja figyelemmel kíséri és – lehetőségeihez mérten – támogatja tagjainak művészeti munkásságát.

11. §

- (1) A tagok kötelesek - lehetőségeik mértékében – a SZIMA Miskolci Területi Csoportja rendeltetésszerű működését és tevékenységét támogatni, feladatainak teljesítésében közreműködni. A tisztségviselők munkájukért díjazásban nem részesülnek, költségeiket azonban elszámolhatják. A tagoknak a tagságukból eredő kötelessége, hogy a közgyűlésen és más hivatalos összejövetelen részt vegyenek. A hetven évesnél idősebb tagokat önkéntes vállalásuk alapján illetve mértékben terheli a részvételi kötelesség.
- (2) Az új tag – a tagság elnyerését követő egy éven belül- munkásságát reprezentáló bemutatkozást tart. A bemutatkozás történhet előadás tartásával, kiállítással, irodalmi mű ismertetésével vagy más megfelelő formában.

III.

Szervezet, testületi szervek, tisztségviselők

12. §

A SZIMA Miskolci Területi Csoportja testületi szervei: A Közgyűlés és az Elnökség; vezető tisztségviselői : az elnök, az ügyvezető elnök, és a társelnök.

13. §

- (1) A közgyűlés határoz minden olyan ügyben, amely a SZIMA Miskolci Területi Csoportja működése és tevékenysége szempontjából igényli a tagság egészének véleményét és részvételét az érdemi döntésben.
- (2) Csak a közgyűlés dönthet :
- a tagok választásáról és kizárásáról,

- a Szervezeti és Működési Szabályzatban megnevezett tisztségviselők választásáról,
- díjak, kitüntető címek adományozásáról,
- a Szervezeti és Működési Szabályzat elfogadásáról, módosításáról.

14. §

- (1) A közgyűlés évente legalább egyszer ülésezik. Az elnök a napirend közlésével bármikor hívhat össze ülést. A tagok egynegyedének írásbeli kérésére a közgyűlés ülését össze kell hívni.
- (2) Az ülésre a közgyűlés tagjain kívül meg kell hívni az MAB elnökét, a SZIMA delegáltját, a SZIMA Miskolci Területi Csoportja tiszteleti és külső tagjait. A SZIMA Miskolci Területi Csoportja elnöke meghívhatja az ülésre mindazokat a szervezetet, intézményeket, illetve ezek képviselőit, továbbá azokat a személyeket, amelyeknek illetve akiknek jelenlétét - a tárgyalandó témára figyelemmel – indokoltnak tartja.
- (3) A közgyűlés ülését az ügyvezető elnök készíti elő, szervezi meg, hívja össze és az elnök (ügyvezető elnök) vezeti le.

15.§

- (1) A SZIMA Miskolci Területi Csoportja tevékenységét és működését az elnök irányítása mellett állandó helyettese az ügyvezető elnök látja el.
- (2) Az elnököt és az ügyvezető elnököt a közgyűlés a rendes tagok sorából választja. A megbízatás általában három évre szól. Az ügyvezető elnök személyére a már megválasztott elnök tehet javaslatot.
- (3) Az elnök megbízatása egyszer további három évre meghosszabbítható. Az ügyvezető elnök megbízatása több egymás utáni ciklusban is lehetséges.

16.§

Az elnök (ügyvezető elnök) feladata különösen :

- a közgyűlés állásfoglalásainak érvényesítése; gondoskodás a közgyűlési határozatok végrehajtásáról ;
- a SZIMA Miskolci Területi Csoportja képviselete ;
- a munkáltatói jogoknak és az utalványozás jogának gyakorlása ;
- döntés és intézkedés mindazokban az ügyekben, amelyeket az alapszabály nem utal a közgyűlés, ill. a Vezetők Tanácsa hatáskörébe;
- a munkáltatói, valamint az utalványozási jogkör gyakorlása.

17. §

- 1) Az elnök és az ügyvezető elnök beszámol tevékenységéről a közgyűlésnek.
- 2) A közgyűlés az elnököt és az ügyvezető elnököt – megbízatásának lejártá előtt – visszahívhatja.

18. §

- (1) Két közgyűlés közötti időszakban az elnökség irányítja a SZIMA Miskolci Területi Csoportja működését, tevékenységét. E testület gyakorolja a közgyűlés számára fenn nem tartott közgyűlési jogosítványokat.

Tagjai:

- SZIMA Miskolci Területi Csoportjának elnöke
- SZIMA Miskolci Területi Csoportjának ügyvezető elnöke
- A MAB elnöke mint védnök
- A MAB tudományos titkára, mint társelnök a MAB képviseletében.

- (2) A tanács ülését az elnök (ügyvezető elnök) vezeti.

- (1) Az elnök (ügyvezető elnök) – szükség szerint - kéri ki az Elnökség véleményét, és belátásától függően, saját felelőssége alapján dönt a megvitatott kérdésekben.
- (2) A SZIMA Miskolci Területi Csoportjának tevékenységével és működésével járó döntés előkészítést, szervezési és igazgatási munkát a MAB Titkársága segítségével az ügyvezető elnök végzi.

IV.

Működési elvek

19. §

A testületi szervek üléseiről jegyzőkönyvet kell felvenni vagy rövidített feljegyzést kell készíteni. Ebben rögzíteni kell az ülés helyét, időpontját, a jelenlévők és a hozzászólók nevét, valamint a hozott határozatokat, állásfoglalásokat.

20. §

- (1) A testületi szerv akkor határozatképes, ha a szavazati joggal bíró tagoknak legalább 50%-a jelen van. A titkosság követelményének biztosítása esetén azonban szavazni levél útján is lehet.
- (2) Határozatképtelenség esetén az ülést 15 napon belülre újból össze kell hívni . Ez –a tagválasztást, az elnökválasztást és az alapszabály módosítását kivéve – a megjelentek számára tekintet nélkül határozatképes.

21. §

- (1) A határozathozatalt szavazás előzi meg. A szavazás elrendelésére az ülés elnöke jogosult.
- (2) A szavazás nyílt vagy titkos. Általában titkosan kell szavazni személyi ügyben.
- (3) A személyre szóló szavazásban nem vehet részt az érintett személy.
- (4) Érvénytelen az a szavazat, amelyből nem lehet kétséget kizáróan megállapítani a szavazó szándékát.
- (5) A tisztségviselő választása előzetes jelöléssel is előkészíthető. A jelölő bizottság kiküldésére az Elnökség illetékes.

22.§

- (1) A testületi szerv a többségi elv érvényesítésével hozza meg határozatait. Általában az a javaslat, indítvány tekinthető elfogadottnak, amelyet a jelenlevő szavazásra jogosultaknak több mint fele elfogadott.
- (2) Az SZMSZ elfogadásához, módosításához a jelenlevő szavazásra jogosultak legalább kétharmadának igenlő szavazata szükséges.

V.

Hatálybalépés

23. §

Ez az SZMSZ a közgyűlés által történt elfogadásával lép hatályba.

Miskolc, 2000. február 9.

X.

EHUNYT ZAMBÓ JÁNOS, A MAB ALAPÍTÓ ELNÖKE

Prof. Em. Dr. h. c. Dr. h. c. Dr. Zambó János aranyokleveles bányamérnök, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja életének 85-ik évében, 2000. december 3-án, hosszantartó gyógyíthatatlan betegség következtében Miskolcon elhunyt. Búcsúztatása, a római katolikus szertartás szerinti temetése a Miskolc Mindszenti Temetőben volt, 2000. december 18-án. A temetési szertartást, valamint a 2000. december 19-i gyászmisét Dr. Berkes László tb. Kanonok, a Miskolci Mindszenti Rk. Plébánia esperes-plébánosa végezte.

A Zambó János professzort a gyászjelentést kiadó intézmények, szervezetek-testületek, a tanítványok és munkatársak nevében is – a családi kifejezett kívánságára- Dr.h.c. mult. Dr. Kovács Ferenc egyetemi tanár, a Miskolci Egyetem Műszaki Földtudományi Kar dékánja, a Bányászati és Geotechnikai Tanszék vezetője, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja búcsúztatta. (A búcsúztató beszéd szövegét az alábbiakban közöljük.)

A búcsúztatáson a Magyar Tudományos Akadémia, a Miskolci Egyetem, Miskolc megyei jogú város, a Miskolci Akadémiai Bizottság, az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület vezetői mellett igen nagy számban megjelentek a magyar bányászat jeles képviselői, a Zambó professzor úr volt munkatársai, tanítványai, Miskolc város polgárai.

A koporsót a bányász hagyományok szerint a Bányász Himnusz hangjai alatt engedték le a sírba.

A temetési szertartást követően az ország bányász társadalmának tagjai gyász szakestélyt tartottak. A hagyományos szakestély tisztségviselői Bács Péter és Törő György ok. Bányamérnökök voltak.

BÚCSÚZTATÓ BESZÉD

Zambó János professzor útr stílusa és emléke azt indokolná, hogy itt ravatala előtt a búcsúzást szabadon mondjam el. Erre most nem vállalkozom. Az elvesztése miatti gyász és fájdalom még a papírra vetett gondolatok kimondását is nehezzé teszi számomra.

Talán minden érintett megbocsát nekem odafönt és itt a ravatal mellett is, ha most a búcsúztatás kezdetén F. Villont idézem, Faludy György szavaival:

„...az évek szálltak, mint a percek,
véred kiontott harmatával
irgalmazz nekünk, Jézus herceg!”

Sajnos elszállt az a 45 millió perc, amit a sors Zambó János professzor számára kimért. Az utódok majd kérjék imáikkal számára is a Mindenható irgalmát.

A Miskolci Egyetem Tanácsa, a Műszaki Földtudományi Kar Tanácsa, a Magyar Tudományos Akadémia Földtudományok Osztálya, Miskolc város Közgyűlése, a Miskolci Akadémiai Bizottság, az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület, a Bányászati és Geotechnikai Tanszék, a tanítványok és korábbi munkatársai nevében búcsúzom Dr. Zambó János aranyokleveles bányamérnöktől, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagjától, akit türelemmel viselt hosszantartó betegség után 2000. december 3-án ragadott el a halál.

Zambó János 1916. május 2-án született Hegykőn, ahogy régebbi önéletrajzában írta 8 gyermekes, 8 holdas földműves családban. Középiskoláit a soproni Bencés Gimnáziumban végezte 1928-1936 között, 1942-ben a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya- Kohó- és Erdőmérnöki Karán Kitüntetéses bányamérnöki oklevelet szerzett.

1941-42-ben egyetemi tanársegédként a Geodéziai és Bányaméréstani Tanszéken Tárczy-Hornoch Antal mellett volt tanársegéd, majd 1942-45 között, a katonai szolgálatban töltött időszak kivételével, az állami ércbányászat szolgálatában, a felvidéki üzemekben dolgozott műszaki vezetőként.

1946-47-ben adjunktusként tanított-kutatott, több geodéziai-bányamérési témájú tanulmányt írt, summa cum laude minősítéssel védte meg a vetőmegoldásokkal foglalkozó doktori értekezését.

1947-53 között a szénbányászatban dolgozott, a padragi üzem főmérnöke, az Ajakai Szénbányák igazgatóhelyettese, majd a Középdunántúli Szénbányászati Tröszt főmérnöke, megbízott igazgatója. Ezen évek igen nehéz politikai-társadalmi-gazdasági körülményei között szakmai tudományos tevékenysége a termelésirányítási és bányafejlesztési feladatok mellett a fejtési technológiák korszerűsítésére, a természeti és bányászati veszélyek – a víz- és tűzveszély - elleni védekezés módszereinek fejlesztésére irányult. Munkája kiemelkedő eredményességét a műszaki tudományok kandidátusa fokozattal, szakmai és állami kitüntetésekkel, köztük a Munka Érdemrenddel és a Kossuth Díj-jal ismerték el.

1953-54-ben a Bányászati Kutató Intézet igazgatója, több szakmai kutatási irány elindítója. Egyidejűleg 1954-től az Alma Mater Délius által 1770-ben alapított Bányaműveléstani Tanszék professzora, majd vezetője 30 éven át. A Tanszéken működő MTA Bányászati Munkaközösséget is évtizedekig Ő irányította.

Professzor úr szakmai-tudományos munkásságát az ipari és az egyetemi tevékenységben egyaránt az elmélet és a gyakorlat kölcsönhatása, összefonódása jellemezte.

Mindvégig arra törekedett, hogy a természettudományos alapelveket és a gyakorlati tapasztalatokat egyesítse, a bányászat problémáit kiemelkedő matematikai készséggel megoldja. A szerencsés ötvöződés következtében válhattak gyakorlati, oktatási és tudományos munkásságának eredményei bányászatunk fejlesztésének részeseivé, mozgató erőivé.

Zambó János professzor úr kiváló pedagógiai adottsága, gazdag ipari gyakorlata volt annak biztosítéka, hogy az általa oktatott bányamérnökök hivatásukra és szakmájukra jól felkészülve kerültek ki az egyetemről. Az oktatást, óráinak színvonalas megtartását mindennél előbbre helyezte, előadásainak élménye mély nyomot hagyott tanítványaiban.

A tananyagot a korábbi leíró jelleg helyett korszerű természettudományos alapokra helyezte. Bányamérnök nemzetékeket nevelt. Tanítványai a hazai bányászatban, Dél-Afrikától az Amerikai Egyesült Államokig a világ számos országában eredményesen, becsülettel álltak helyt.

Tanítványai, itt a ravatalnál megjelent magyar bányamérnökök nevében köszönöm munkáját. Tudományos tevékenységét egyrészt a sokrétű témaválasztás, másrészt a természettudományos alapokra való építkezés jellemezte. A vízvédelem területén, a vízvédelmi pillérek méretezéseivel foglalkozva széleskörű gyakorlati tapasztalatait is hasznosította. Akadémiai doktori értekezésében, matematikai-mechanikai alapokról kiindulva a földalatti üregek körüli feszültségállapotot, a fejtési térségek környezetében megjelenő feszültség-áthárítás jellemzőit határozta meg.

Zambó professzor úr legnagyobb hazai és nemzetközi tudományos elismerést kiváltó tevékenysége a telepítéselmélet megteremtése a magyar bányászati analitikai iskola megalapítása. E témakörben megvetette alapelveit a bányászati és ipari létesítmények telepítési vizsgálatának, gazdasági értékelésnek. Megjelölte a termelő egységek alapvető jellemzőit, lefektette a beruházási és üzemviteli költségek számításának módszereit, meghatározta a bányauzemek optimális paramétereit.

A teherösszegyűjtés, illetőleg elosztás optimális útrendszerének kijelölése során általános érvényű analitikus és grafikus módszereket dolgozott ki.

A gazdasági értékeléshez olyan módszert adott, amely a különböző időpontokban felmerülő költségelemek reális összevetésének lehetőségét teremtette meg, széles körűen elemezve a kamatláb – a kamatosítás lényegét, annak önkényes előírása esetén a torzító hatásokat. A költségelemzés területén

kifejtett tevékenysége a hasznosítható ásványi előfordulások gazdasági értékeléséhez teremtett alapot.

Tudományos munkásságának eredményeit közel kétszáz publikációban és 8 könyvben foglalta össze. Két könyve idegen nyelven is megjelent.

Könyveinek jelentősége a neves előd, Délius könyvének nemzetközi elismertségével vethető össze. A bányászati telepítések elméletének kidolgozásában elért úttörő eredményi elismeréseként a Magyar Tudományos Akadémia – 45 éves korában – 1961-ben levelező, majd 1972-ben rendes tagjává választotta. A Moszkvai Bányászati Egyetem 1971-ben tiszteletbeli doktorává avatta. Tanulmányai, könyvei több alkalommal nívódíjat nyertek, kitüntetései közül kiemelkedik az 1965-ben elsők között elnyert Állami Díj I. fokozata.

Széles körű tudományos közéleti tevékenységet fejtett ki.

Egy ciklusban tagja a Magyar Tudományos Akadémia elnökségének, több akadémiai és kormány szintű bizottság tagja. Elnöke a Tudományos Minősítő Bizottság földtani-bányászati-geodéziai- és geofizikai szakbizottságának, hosszú időn át az Állami- és Kossuth Díj bizottság szakbizottságának.

A tudományos életben elért eredményeit elismerve róják le most kegyeletüket a Magyar Tudományos Akadémia és a Földtudományok Osztályának vezetői és akadémiai tagtársai.

Oktatói-kutatói munkája mellett a Nehézipari Műszaki Egyetem életének igen jelentős szakaszaiban vezetői tisztségeket töltött be. 1955-től 1959-ig a Bányamérnöki Kar dékánja, 1960-61-ben rektorhelyettes, 1961-1972 között az Egyetem rektora.

1956-57-es években, a forradalom idején és az azt közvetlenül követő kritikus időszakban a kar vezetőjének lenni különösen nehéz feladat volt. Könnyen lehetett hőssé, avagy rövid időn belül elítéltté válni. Többi Zambó János dékán esetében az ő bölcsessége, netalán bizonyos szerencse folytán nem következett be. Amit pedig a soproni intézmény, a forradalom alatti, valamint az azt követő hónapokban a hallgatókért tett, arra csak az egész életében tanúsított emberi-vezetői habitusából tudunk következtetni.

A Bányamérnöki Kar Miskolcra költöztetése, az új helyen a munka-, tanulási- és kutatási feltételek biztosítása a dékán számára, mind érzelmi, mind pedig szellemi,- sőt fizikai vonatkozásban is rendkívüli feladat lehetett. Zambó János professzor úr személyisége – a politikával, főhatóságokkal folytatott tárgyalások, mondhatni harcok során – tudta biztosítani a Kar töretlen továbbfejlődését.

Rektorhelyettesi, majd 11 éves rektori tevékenysége a Nehézipari Műszaki Egyetem életében, az alapítás első 10 évét követően, döntő évtized volt.

Meg tudta teremteni a 200 éves múlttal rendelkező Bánya- és Kohómérnöki Kar, valamint az ugyancsak színvonalas, feltörekvő munkával 10 éve indult Gépészmérnöki Kar összehangolt, harmonikus együttműködését.

Az új környezetben kialakult műszaki egyetem országos, és rövid időn belül európai elismertséget kapott. Az 1963-ban végrehajtott tantervi reform olyan erős és integrált természettudományi alapok megszerzésére biztosított lehetőséget a miskolci hallgatóknak, amelyek még a mai technikai-tudományos szint elsajátítását is lehetővé teszik.

A Dunaújvárosi Kohó és Fémipari Főiskolai Kar, valamint a Kazincbarcikai Vegyipari Automatizálási Főiskolai Kar fejlesztésével egy ötkarú nagy intézmény jött létre.

A szellemi építkezés mellett intézményvezetői munkájának eredménye többek között az új központi főépület, a műhely és labor munkák végzését biztosító műhelycsarnok, a hallgatók fizikai ellátását javító központi menza és az E/7-es kollégium, valamint a tanulmányi és kutató munkát segítő, a Selmeci Műemlék Könyvtárat is befogadó központi könyvtár megépítése. Megtörtént a korábbi épületek végleges burkolása is. Zambó professzor rektori tevékenysége a szó eredeti és átvitt értelmében is egyetemépítő tevékenység volt, amit két alkalommal is a Munka Érdemrend arany fokozatával ismertek el, a Miskolci Egyetem tiszteletbeli doktorává avatta. A Pro Universitate kitüntetéssel, és 1999-ben a miskolci alapítás 50 éves ünnepségén a Jubileumi Egyetemi Aranyéremmel emelte az Alma Mater 260 évének kiemelkedő személyiségei közé. A Miskolci

Egyetem teljes vezetői kara most itt a ravatalnál való megjelenésével ismeri el kiemelkedő szakmai-tudományos-vezetői tevékenységét.

1959-ben a Bányamérnöki Kar Miskolcra költözése számára nem lehetett könnyű döntés.

Szülőházaja, iskolái, baráti köre mind a soproni régióhoz kötötte. Érzelmi vonzódását háttérbe szorítva döntött az Alma Mater ügyének támogatása mellett, belátva a tágabb fejlődési lehetőség, a nagyobb ipari háttér és a nagyobb állami támogatás előnyeit. Az egyetemen belüli összhang megteremtésén túlmenően ki kellett alakítani egy korábban felsőoktatással alig rendelkező nagyváros társadalmával és vezetésével való együttműködést. Ebben a munkában személyes emberi, szakmai-tudományos tekintélyével maga járt elől.

Előbb-utóbb a város és a megye vezetői is látták, hogy Zambó János személyisége az egyetem, a város és a régió életében pozitív és meghatározó jelentőségű. Közszereplést vállalt a város, a megye életében azzal, hogy a METESZ és TIT szakmai fórumain igen széleskörű és élénk érdeklődést kiváltó előadásokat tartott.

Személye, országos tudományos tekintélye döntő módon járult hozzá, hogy 1979-ben megalakulhatott a Magyar Tudományos Akadémia Miskolci Akadémiai Bizottsága. Ezzel Miskolc város Debrecen, Szeged, Pécs és Veszprém után a regionális tudományos központok sorába lépett. Zambó János akadémikus a Miskolci Akadémiai Bizottság alapító elnöke és vezetője több mint egy évtizeden keresztül.

A város életében négy évtizeden keresztül betöltött társadalmi szerepét, egyetemépítő, tudományos bázist létrehozó tevékenységét ismerte el Miskolc város Közgyűlése a Díszpolgári címmel. Ma itt ravatalánál ezért tisztelegnek a város vezetői. Zambó professzor ezután itt nyugszik új hazájában, szelleme hat a város életére, sirja emlékeztet majd tevékenységére.

Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület tagjai közé a bányász-kohász szakma tisztelete és szeretete vitte. Az egyesület életében betöltött tisztségein túl, elkötelezettségét azzal is bizonyította, hogy új szakmai-tudományos eredményeit először mindig az Egyesület lapjában tette közzé, ezzel is súlyt adva a

Bányászati és Kohászati Lapoknak, példát mutatva az Egyesület iránti elkötelezettségéből.

A szakmai társadalom számos kitüntetéssel, tiszteleti tagsággal ismerte el munkáját, az Egyesület országos és helyi vezetői itt a ravatalnál búcsúznak tőle.

Az egyetemi éveket is számítva Zambó János professzor úr 65 évet töltött a magyar bányászat, az Alma Mater szolgálatában.

Először a Geodéziai és Bányaméréstani Tanszéken oktatott, majd a felvidéki ércbányászatban, a középdunántúli szénbányászatban dolgozott, 45 évet töltött a Bányaműveléstani, mai nevén a Bányászati és Geotechnikai Tanszéken, 30 éven át tanszékvezetőként, az utóbbi évtizedben professzor emeritusként. Itt a ravatalnál a Tanszék volt és jelenlegi munkatársai köszönik meg, hogy a professzor úr mellett tanulhattuk meg a szakma szeretetét, válhattunk mérnökké, példája alapján ízig-vérig bányásszá.

Professzor úrtól, a tudóstól tanulhattuk meg felfogni és érezni az alkotás örömét, tisztelni a föld mélységének bátor harcosait, megbecsülni és megszeretni egymást is. Professzor úr támogatásával, bátorításával haladtunk előre a tudományokban, az egyetemi doktori, a kandidátusi, az akadémiai doktori cím megszerzéséig. Biztosan nem véletlen, hogy a tanszék oktatói-kutatói kivétel nélkül tudományos fokozattal rendelkeznek.

A ravatalnál összegyűltek közül talán többeknek feltűnt, hogy Zambó János tudományos címei és magas hivatali beosztásai közül szinte csak egyet említék ismételten: professzor úr! Számomra és az őt közelebbről ismerők számára gondolom ez természetes.

Igen: Ő professzor volt bányauzemi főmérnökként, dékánként, rektorként, az egyetemi ünnepek szónokaként, a társadalmi és tudományos élet szereplőjeként. Utóbbi években az országot járva régi munkatársai, tanítványai vezették és keresztnevét elhagyva csak így érdeklődtek: Hogy van a professzor úr?

Az érdeklődők most itt állnak a ravatalnál, nevükben, az egész bányamérnök társadalom nevében is búcsúzom most professzor úrtól.

Zambó János professzor szakmai-tudományos eredményeit, vezetői-irányítói tevékenységét, kitüntetéseit az eddig elmondottakon túl még tovább

sorolhattam volna. Attól tartok azonban, hogy most már odafönről figyelmeztet: Ugyan, Feri hagyjuk ezeket, nem ezek a lényeges dolgok. Őnála ugyanis voltak az eddig felemlítetteken túlmenően, vagy talán ezeket megelőzve mások is. Távolságtartó, tiszteletet parancsoló megjelenése ellenére számára fontosak voltak a mellette élő, vele dolgozó emberek. És amíg bizonyos, általa feleslegesnek tartott hivatali formáságokat került, addig az emberség lényéhez tartozott.

Az 1949-50-ben folytatott koncepciót perek áldozatai és kárvallottai sorsáról évtizedekkel később is sajnálkozással emlékezett, bár ő szóban és írásban is kiállt annak idején az ártatlanul megvádoltak mellett, majd mintegy megbocsátó módon kereste az indokokat az előtte ismert bejelentők esetleges mentségére.

Száma fontos volt, hogy az 1956-os forradalom és szabadságharc során ne folyjon vér, a Kar hallgatói ne hagyják el hazájukat. A megtorlás időszakában minden tekintélyét és ismertségét kihasználva: mentette az üldözötteket.

Száma a belső tartalommal azonos szinten fontos volt a megjelenés is. Ha ő valahol megjelent, mindenkinek észre kellett venni, hogy a terembe belépett valaki.

A rend és fegyelem szinte lényéből adódott. Száma a forma betartása is tartalmi súlyú volt. Száma fontos volt, hogy az ajaki egyedi számos fejtésekben a támok katonás sorban álljanak, hogy keze ügyében az asztalán kihelyezett ceruzák legyenek. Az előadások során a táblára rajzolt ábrák szerkesztése a geometria szabályai szerint történjen, az árnyékolás a sraffozás vonalai párhuzamosak legyenek.

Évtizedeken keresztül a simphonia cigarettát azonos gondossággal helyezte a vékony füstszűrős szipkába, a délelőtti pohár tejhez tartozó két kiflit mindig azonos mozdulattal törte el.

Most itt a ravatálnál Őrá, a tudósra és az emberre is emlékezve pesszimista módon az mondhatnánk: Sic transit gloria Mundi! Így múlik el a világ dicsősége!

Ez mérhetetlen bánatunk és gyászunk ellenére csak részben igaz. Az évek elmúlása és a gyilkos kór csak a földi fizikai létnek vetett véget. Professzor úr

szelleme él és még sokáig élni fog a tanszék, az egyetem falai között. Az Ő szelleme vezérel bennünket amikor dolgozunk, tanítunk, nevelünk, amikor egymás között vagyunk.

Professzor úr arra is tanított bennünket, hogy az életnek objektív, akarattunktól, vágyainktól, reményeinktől és álmainktól független törvényei vannak. Ilyen beszélgetések során mérhetetlen szeretettel beszélt családjáról, fiáról, unokáiról. Költözzön szívünkbe a megnyugvás és hajtsuk meg fejünket a legkérelhetlenebb törvény előtt, ami mindenkit utolér. Hozzon a családnak megnyugvást az idő.

Itt Zambó János professzor koporsója előtt búcsúzóul még egy személyes dolgot próbálok felhozni, ha már a sors és a család is nekem engedte meg, hogy itt álljak.

Az élet úgy hozta, hogy a falusi földműves családból származó két személy egy ezeréves iskolában tanulhatott, sok közös tanárunk is volt. Ez az iskola a Regula útmutatása szerint: az Ora et labora intellemmel nevelt és bocsátott ki az életbe bennünket. Most a Bencés Diákszövetség nevében is búcsúzom.

Nehéz búcsúzni a valamikori tanítványnak, a 40 éven keresztül közvetlen munkatársnak, aki – gondolom – Professzor úr kívánsága és akarata szerint, támogatásával léptem örökébe a professzori, a tanszékvezetői, a dékáni, a rektorhelyettesi, a rektori tisztségekbe, az akadémiai tagok sorába.

Negyven év alatt hivatali ügyről, mindketten tisztségviselők, csak percekig beszéltünk egymással. Én tudtam az Ő gondolatát, Ő tudta, hogy aszerint fogok cselekedni.

Most az Alma Mater végző évfolyamának valéta szalagjára írt utolsó Jó szerencséttel búcsúzom, átadva ezt a szalagot. Professzor úr vigye magával. És ha megszólalnak majd az égi harsonák, és meghasad a templom kárpitja, tűzze fel ezt a szalagot, hogy ott is, akkor is megtaláljuk egymást.

Professzor Úr, nyugodjon békében, Isten vele!

NÉVMUTATÓ

- Bács Péter 61,
 Bányai László 10,
 Barta Imre 14,
 Bejczy Antal 24,
 Beney Zsuzsa 47,
 Berényi Dénes 8, 31, 38
 Bergrat Wolfgang Pöhl 6,
 Berkes László 60,
 Besenyei Lajos 13, 20,
 Bessenyei József 21, 26, 28,
 41
 Bihari Sándor 47, 48
 Bócsa Iván 26, 28
 Bodonyi Csaba 5, 42, 43, 44,
 46, 47, 50
 Both Előd 24,
 Bukszár József 8, 31, 39,
 Czabán János 26, 28,
 Czibere Tibor 6, 14, 25, 26,
 27, 28, 38,
 Czinke Ferenc 47,
 Cselényi József 13,
 Csemiczky Miklós 47,
 Debreceni Elemér 26, 28
 Deme Péter 21,
 Demendy Zoltán 16,
 Dobrik István 4, 42, 44, 45,
 46, 47, 48, 50
 Dobrossy István 36, 40
 Duska József 28,
 Enyedi György 8, 33, 37
 Faludy György 62,
 Fazekas Csaba 8, 31, 39
 Fehér Alajos 26, 28
 Feledy Gyula 4, 42, 44, 45,
 46, 47, 50
 Ferencz István 47,
 Fodor László 8, 31, 39
 Földi Péter 47,
 Funk Sándor 4,
 Fülöp Tibor 8, 31, 39
 Gerencsér Emilné 29, 43
 Glatz Ferenc 5, 8, 29, 37, 46
 Gyulai Éva 41,
 Gyurkó György 6, 27, 28
 Hamza Jenő 11,
 Hargitainé Varga Éva 2, 4, 5,
 17, 26, 27, 28, 32
 Hársing László 20,
 Hegedűs Miklós 15,
 Hegyi Árpád Jutocsa 43,
 Helgertné Szabó Ilona 8, 31,
 39

- Hír János 25, 26, 27
 Horváth István 26,
 Hőgye István 36,
 Ihász Mihály 36,
 Jánosdeák Gábor 7,
 Járai Antal 11,
 Kabdebó Lóránt 5, 26, 28,
 42, 44, 47, 48, 50
 Károly Gyula 26, 28
 Keviczky László 37,
 Kiss János István 25, 28
 Kobold Tamás 33,
 Kordos László 24,
 Kosáry Domokos 4, 29, 43,
 45, 46
 Kovács Anikó 29, 43
 Kovács Ferenc 2, 6, 26, 28,
 60
 Kovács Jenő 8, 26, 28, 31,
 38
 Kozák Imre 3, 4, 5, 6, 7, 8,
 13, 15, 16, 17, 20, 25, 26, 27,
 28, 29, 30, 31, 32, 42, 43, 44,
 45, 46, 47, 48
 Körtesi Péter 16,
 Kroó Norbert 6,
 Kulcsár Péter 22,
 Ladányi Gábor 28,
 Lakatos István 8, 25, 27, 28,
 31, 39
 Lator László 4, 29, 43, 45,
 46
 Lendvai L. Ferenc 25, 27, 28
 Leövey András 18,
 Lévay Miklós 4,
 Mádl Ferenc 36,
 Magda Sándor 25, 27, 28
 Marschall Marianna 8, 31, 39
 Michelberger Pál 36,
 Mohácsi Károly 18,
 Nagy György 18,
 Orbán Sándor 6, 25, 26, 28
 Páczelt István 6, 7, 13, 25,
 28
 Pálffy József 24,
 Palotás Árpád Bence 8, 31,
 39
 Pápay József 26, 28
 Pelcelné Gáll Ildikó 8, 31, 39
 Petneki Áron 5, 42, 44, 46,
 47, 50
 Plesz Antal 47,
 Póczik Szilveszter 10,
 Pócs Tamás 6, 12, 25, 28
 Pokorni Zoltán 36,
 Porkoláb Tibor 40,
 Prohászka János 13,
 Prónay Gábor 18,
 Prugberger Tamás 25, 27, 28
 Radványi Miklós 24,
 Raisz Rózsa 25, 28

- Rontó Miklós 26, 28
 Sebestyén János 19,
 Selmeczy György 6, 42, 43,
 44, 46, 47, 50
 Seregély István 23,
 Seres János 47,
 Serfőző Simon 43, 47, 48
 Sír László 43,
 Sisák Imre 6, 25, 26,
 Sohár Pálné 19,
 Sólya Szabolcs 5,
 Somorjai Lehel 36, 41
 Szeghalmi Árpádné 26, 28
 Szeidl György 13,
 Szentirmai László 13,
 Szilágyi Adolf 6,
 Szili Katalin 36,
 Szintay István 8, 31, 38
 Szlávik János 24,
 Tajnafői József 13,
 Takács István 19,
 Takács Sándor 19, 31, 38
 Tamáskovics Nándor 25, 28
 Tárczy-Ornoch Antal 63
 Tarján Gusztáv 5,
 Tarnóczy Margit 4,
 Teplán István 6,
 Terplán Zénó 13, 26, 28, 31,
 38
 Toplánszky Ákos 4,
 Tóth László 26, 28
 Tóth Péter 40
 Tóth Sándor 47,
 Törő György 61,
 Újszászy László 4, 5, 6, 7,
 13, 25, 27, 28, 41, 42, 44, 45,
 46,
 Újváry Zoltán 23,
 Varga Éva 47,
 Várszegi Asztrik 5,
 Végyári Lajos 47,
 Vizi E Szilveszter 5, 36, 37
 Voith Márton 5,
 Zambó János 2, 6, 9, 25, 27,
 28, 36, 38, 60, 62, 64, 65, 66,
 67, 68, 70
 Zilahi Péter 6,
 Zsámboki László 36,

TARTALOMJEGYZÉK

I.	Előszó	2
II.	A MAB 2000. évi eseménynaptára	4
III.	A MAB szak- és munkabizottságainak 2000. évi eseménynaptára	10
IV.	A MAB Klubtanács adatai 2000-ben	23
V.	Jegyzőkönyvek a MAB 2000. évi két üléséről	25
VI.	A „Magyar Tudomány Napja” 2000. november 6.	33
VII.	A Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia Miskolci Területi Csoportjának eseményei 2000-ben	42
VIII.	Jegyzőkönyvek a SZIMA Miskolci Területi Csoportjának 2000. évi két üléséről	44
IX.	A Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia Miskolci Területi Csoportjának Szervezeti és Működési Szabályzata	49
X.	Elhunyt Zambó János, a MAB alapító elnöke	60
	Névmutató	71

